

Det Kgl. Finansdep.
Finansmarkedsavd.

PB 8008 Dep.
0030 Oslo

Vår dato:
25.03.2010
Deres dato:

Vår referanse:
odd-2010-4253
Deres referanse:

Vedr. utkast til lov- og forskriftsendring om forvalterregistrering i verdipapirfonds andelseierregister

Vi viser til Deres brev av 18.12.2009 med vedlagte notat om utkast i ovennevnte sak.

Endringene gjelder ikke vår virksomhet, men påvirker kun forvalternes praksis og norske forvaltningsselskapers salg av andeler i sine fond i andre land. Formålet er å eliminere mulige konkurransehemmende effekter av det norske regelverket. Imidlertid finner vi grunn til å kommentere faktaframstillingen om hensynene bak forvalterordningen i høringsnotatet, og videre hensiktsmessigheten av begrensningen av forvalters plikter når det gjelder investorer som ikke er skattepliktige til Norge. Vi kommenterer også endringsforslaget til verdipapirregisterloven.

Høringsnotatet omtaler (under pkt. 1.1 om formål og virkeområde) de ulike hensynene som gjør seg gjeldende for og imot å tillate forvalterregistrering på dette området. Det heter her at begrunnelsen for slik adgang blant annet var at utenlandske investorer satte pris på anonymiteten forvalterregistrering skulle representere. Situasjonen er imidlertid ikke forskjellig verken om andelseierne er direkte registrert i et verdipapirregister eller i verdipapirfondets eget andelseierregister eller om de er forvalterregistrerte. Andelseierregisteret er ikke i noen av disse tilfellene gjenstand for allmennhetens innsyn, i motsetning til aksjeeierregisteret hva gjelder norske investorer. Forøvrig er spørsmålet om offentlig innsynsrett egentlig et separat spørsmål i forhold til spørsmålet om adgangen til forvalterregistrering. Begge forholdene er gjenstand for regulering ved lov, og det kan gis tilsvarende adgang for innsyn i investeringer i fond som i aksjer. Det kan således ikke være aksjonærene som eventuelt setter pris på anonymiteten som følger av den eksisterende rettstilstand, men forvalterne som har en klar egeninteresse i ikke å oppgi de underliggende eierforhold til forvaltningsselskapet. Ellers representerer ikke forvalterregistreringsadgangen noen forskjell.

Videre omtaler høringsnotatet tilsvarende (under pkt. 2.4 om forvalterregistrering for én enkelt kunde) at dagens ordning, hvoretter det kun er to måter å registrere eierskap til finansielle instrumenter på, gir oversikt og etterrettelighet for verdipapirregisteret, offentlige myndigheter og allmennheten. Det siste vil altså ikke være situasjonen i dag hvor allmennheten ikke har noen innsynsrett.

Det er foreslått en endring i forbindelse med at forvalter ikke skal ha rapporteringsplikt hva gjelder opplysninger om andelseier som ikke er skattepliktige til Norge, jf. utkast til § 5, nytt 3. ledd. Vi anser regelen om manglende rapporteringsplikt i disse tilfellene som problematisk. Selve forslaget her gjelder kun en presisering av rapporteringsplikt etter de forskjellige

regelverk som finnes i dag. Forvalterordningen har kun vært i virksomhet i relativt kort tid, og det er for tidlig til at det foreligger særlig mye erfaring med ordningen. Det er imidlertid en fare ved manglende rapportering, selv om norske myndigheter ikke har direkte interesse av slik rapportering. Det har de samme myndighetene derimot hva gjelder skattepliktige investorer i norske fond som har registrert eierforholdene i utlandet. Det er av interesse for norske myndigheter å motta opplysninger fra utenlandske registre som følger av de gjensidige forpliktelser om informasjonsutveksling mellom skattemyndighetene. Dersom ikke utenlandske myndigheter kan få tilsvarende opplysninger her har de ikke oppfordring til å sørge for at det foreligger opplysninger av slik interesse for investorer registrert under deres jurisdiksjon. Dessuten vil forvalter ikke alltid vite med sikkerhet hvorvidt investor er skattepliktig til Norge eller ikke i det enkelte tilfellet, slik notatet selv påpeker (under pkt. 2.1). Vi anbefaler at det gis rapporteringsplikt i alle tilfeller, både for å sikre tilsvarende rapporteringsplikt i andre jurisdiksjoner og for å unngå skjønnsmessige og usikre vurderinger hos forvaltere.

Vi støtter forslaget til endring av lov om registrering av finansielle instrumenter § 6-2, 1. ledd, som definerer forvalterkonti som conti for *to eller flere investorer*. Etter forslaget strykes kvalifiseringen *for to eller flere investorer*. Vi antar, slik som det daværende Kredittilsynet i sin uttalelse (til NOU 2005: 13) om lovutkastet i sin tid, at det ikke kan være noe i veien for at forvalter skal kunne opprette forvalterkonto for kun en investor. Notatet påpeker behovet for denne muligheten i visse høve på grunn av utenlandsk lovgivning (under pkt. 2.4). Regelverket praktiseres slik i dag i flere situasjoner. Forvalterkontiene vil til en hver tid kunne inneholde et forskjellig antall underliggende investorer, og kan naturlig nok i visse situasjoner være redusert til én enkelt enhet. Forvalterne har videre funnet det praktisk å skille ut investorer som er gjenstand for likt kildeskattetrekk på særskilte forvalterkonti. Det vil likeledes kunne forekomme at kun ett skatteobjekt ligger på den eller de conti som er utskilt for formålet. Trekket ville ellers måtte tilpasses det maksimale omfanget som gjelder når en ikke har nærmere opplysning om objektens status eller hva for jurisdiksjon de faller inn under.

Med vennlig hilsen for
Verdipapirsentralen ASA

Odd Langaas
Advokat